

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról”

COM(2006) 360 final

(2007/C 168/07)

2006. július 4-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti tárgyban.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Mezőgazdaság, vidékfejlesztés és környezetvédelem” szekció véleményét 2007. március 21-én elfogadta. (Előadó: Gabriel Sarró IPARRAGUIRRE.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2007. április 25-26-án tartott, 435. plenáris ülésén (a 2007. április 25-i ülésnapon) 131 szavazattal, 3 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések és ajánlások

1.1 Az EGSZB úgy véli, hogy bár a legnagyobb fenntartható hozamon alapuló halászati gazdálkodást érvényesítő új politikai irányvonalnak hosszú távon jótékony hatása lesz, olyan gazdasági és társadalmi következményekkel járhat, amelyeket Európa halászati ágazata igen nehezen tudna elfogadni. Az EGSZB ezért azt ajánlja, hogy gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi szempontból igen gondosan mérleljék ezen irányvonal bevezetésének pozitív és negatív oldalait.

1.2 Mivel a különböző halállományok legnagyobb fenntartható hozamát igen nehéz pontosan megbecsülni, az EGSZB azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy hosszú távú terveiben olyan ésszerű, fokozatos és rugalmas éves kiigazításokat irányozzon elő, amelyekkel valamennyi érintett szektor egyetért. A lehető leghamarabb ki kell kérni ezért a regionális tanácsadó testületek, az EU halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságának (ACFA), valamint a tengeri halászat szociális párbeszéddel foglalkozó bizottságának véleményét, elegendő időt hagyva tagjaiknak, hogy megvitathassák az előterjesztett javaslatokban szereplő feltételeket.

1.3 Az EGSZB ezért azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy fordítson különös gondot az éves halpusztulási arány megállapítására, hogy a egyes halászatban hosszú távon a lehető legmagasabb hozam legyen elérhető.

1.4 Az EGSZB nem ért egyet az Európai Bizottságnak azzal az érveléssel, hogy ez a halászati gazdálkodási politika javítani fogja a kereskedelmi mérleget, mivel azt a piaci ellátási hiányt, amelyet a Közösségen belüli vállalkozások hagynak, azonnal betölti majd az Unión kívülről származó import. Az EGSZB ezért különös éberségre inti az Európai Bizottságot az ilyen jellegű behozatal felfelé és nyomon követése terén.

1.5 Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak és az uniós tagállamoknak a jelen véleményben szereplő olyan „más környezeti tényezőkkel” is számolniuk kellene, amelyek ugyanakkor kihatnak a tengeri ökoszisztémák változásaira. Azt is javasolja, hogy rögzítsenek a halászati ágazatra kiszabni kívántnak megfelelő korlátozásokat az olyan gazdasági szereplők számára, akiknek a tevékenysége érinti a tengeri ökoszisztémákat.

1.6 A legnagyobb fenntartható hozam elérése érdekében kívánt kiigazítást illetően az EGSZB úgy véli, hogy az Európai

Bizottság által javasolt két megközelítés kiegészítheti egymást, mivel a tagállamoknak azokat az intézkedéseket kell végrehajtaniuk, amelyek a saját halászati ágazatukra gyakorolt gazdasági és társadalmi hatásokat szem előtt tartva a legmegfelelőbbek. Az EGSZB aggodalommal állapítja meg, hogy az Európai Halászati Alapnak nincs elegendő eszköze ahhoz, hogy kezelni tudja az új gazdálkodási rendszer végrehajtásának hatásait.

2. Indokolás

2.1 Az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról szóló európai bizottsági közlemény⁽¹⁾ – e vélemény tárgya – rögzíti az Európai Bizottság álláspontját a halászati ágazat gazdasági teljesítményének a közös halászati politikával összhangban történő javításáról.

2.2 Az Európai Bizottság ezt a gazdasági teljesítménybeli javulást úgy kívánja elérni, hogy fokozatosan megszünteti a túlhalászt, mivel azon az állásponton van, hogy ez költségcsökkenés, jobb fogás, a halászat nyereségességének javulása és a visszaengedett halállomány csökkenése formájában gazdasági előnyöket hozna a halászati ágazatnak.

2.3 Úgy véli, hogy e célok elérése érdekében ideje másként kezelni az európai halászatot: nem pusztán a hibák elkerülésére ügyelve, hanem aktívan törekedve a sikerre.

2.4 A közlemény új politikai irányvonalat határoz meg az EU halászati gazdálkodása számára, amely azon alapul, hogy a halpusztulásra vonatkozó hosszú távú arányszámok meghatározásával kívánják kinyerni a halállományokból a legnagyobb fenntartható hozamot.

2.5 Ez az új politikai irányvonal azon a nemzetközi politikai kötelezettségen alapul, amelyet az uniós tagállamok a fenntartható fejlődés témájában 2002-ben rendezett johannesburgi nemzetközi csúcstalálkozón vállaltak: „Az állományok olyan szinten való fenntartása vagy olyan szintre történő helyreállítása, ami a legnagyobb fenntartható hozamot eredményezi, azzal a céllal, hogy ezeket a kimerített állományokra vonatkozó célokat sürgősen és – amennyiben lehetséges – legkésőbb 2015-ig elérjék.”

⁽¹⁾ COM(2006) 360 final, 2006.7.4.

2.6 A cél tehát az, hogy olyan, hosszabb távra tekintő gazdálkodási rendszer felé mozduljunk el, amely arra összpontosít, hogy optimálisan használja ki Európa élő tengeri erőforrásainak termőképességét. Ez teljes mértékben összhangban van a közös halászati politika tágabb célkitűzésével, a fenntartható gazdasági, környezeti és társadalmi feltételek biztosításával.

2.7 A közlemény szerint a gazdasági előnyök csak úgy érhetőek el, ha egy átmeneti időszakban fokozott mértékben korlátozzák a halászatot. A változás ütemének meghatározását célzó folyamatba minden érdekelt felet be kell vonni. Az átmeneti szakaszban fellépő kedvezőtlen társadalmi és gazdasági hatások mérséklését az Európai Halászati Alapra irányuló javaslatban szereplőhöz hasonló pénzügyi támogatással kell segíteni.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az Európai Bizottságot az vezette a legnagyobb fenntartható hozamon alapuló halászati gazdálkodás bevezetéséről szóló döntésében, hogy némely állomány termőképességéhez mérten egyszerűen túl nagy mérvű a halászat.

3.2 Tekintettel arra, hogy az elmúlt 30 évben az európai vizek halállománya jelentős mértékben csökkent, elsősorban a túlhalászás miatt, az EGSZB egyetért azzal, hogy át kellene térni a fenntarthatóbb szintű halászatra.

3.3 Az Európai Bizottság úgy véli, hogy a legnagyobb fenntartható hozamon alapuló halállomány-gazdálkodási rendszerek biztosítják majd, hogy az állományok ne omoljanak össze, emellett nagyobb halállományok kialakulását teszik lehetővé.

3.4 Az EGSZB úgy véli, hogy az elv helyes, mivel a halállományok legnagyobb fenntartható hozama az a biomasszamennyiség (halmennyiség), amelyet ki lehet termelni anélkül, hogy az a jövőbeli termelést károsan befolyásolná. Ennélfogva teljes mértékben támogatja azt, hogy a halászati gazdálkodási politikák ezen az elven alapuljanak.

3.5 Mindazonáltal szeretné felhívni az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy a gazdálkodási rendszerek minden változtatása kockázatot rejt magában, ezért az előnyöket és hátrányokat nagyon gondosan mérlegelni kell.

3.6 A közlemény igen részletesen tárgyalja a legnagyobb fenntartható hozamon alapuló halállomány-gazdálkodási rendszer – mindenekelőtt környezeti – előnyeit, ám kevés szót ejt arról, hogy a halászati ágazat szempontjából a rendszernek milyen gazdasági és szociális előnyei, különösen pedig hátrányai vannak.

3.7 Az Európai Bizottság által kiemelt egyik előny, amellyel az EGSZB nem ért egyet, az az érv, hogy ez a halgazdálkodási politika javítja majd a kereskedelmi mérleget. Ez azért nem igaz, mert azt az úrt, amelyet a legnagyobb fenntartható hozam célszámainak betartása folytán az üzleti tevékenységet abba hagyó, Közösségen belüli vállalkozások maguk után hagynak, azonnal be fogják tölteni az Unión kívüli piaci szereplők, mivel a halászati termékek piacát a folyamatos ellátás igénye mozgatja.

3.8 A közlemény az új gazdálkodási rendszert általában véve úgy kezeli, hogy annak átfogó célja a halászzal előidézett halpusztulás csökkentése. Ahhoz, hogy a halak nagyobbra nőjenek, s így nagyobb értéket képviseljenek, és kifogásukkor nagyobb hozamot jelentsenek, csökkenteni kell a tengerből kifogott halak arányát.

3.9 A közlemény azonban azt is elismeri, hogy a halállományok nehezen mérhetőek, és hogy bár a halászatnak (az általa előidézett halpusztulásnak) van a legnagyobb befolyása az állományok egészségére, más tényezők, például a környezetváltozások vagy a fiatal halak számának gyarapodása, ugyancsak szerepet játszanak.

3.10 A közlemény ezért hosszú távú stratégiát terjeszt elő a halállományok újbóli felduzzasztására, melynek alapja a halászati tevékenység és az állományok szaporodóképessége közötti egyensúly megtalálása, és azt javasolja, hogy ezt fokozatosan, a halászatot végző hajók számának vagy halászati tevékenységüknek a csökkentésével hajtsák végre.

3.11 Ahhoz, hogy ezt a stratégiát úgy lehessen végrehajtani, hogy a halászok kinyerhessék az állományból a legnagyobb fenntartható hozamot, az elérhető legjobb tudományos szakvélemények alapján először minden állományra meg kell határozni az előirányzott éves lehalászási és halpusztulási arányt. Arról is határozni kell, hogy e cél elérése érdekében milyen arányú éves kiigazításokat kell végrehajtani. Ahogy a közös halászati politikában is szerepel, e döntéseket hosszú távú tervek útján kell végrehajtani.

3.12 A Közösség halászati gazdálkodását jelenleg a biztonságra való törekvésnek és a halállományok óvatos kezelésének elve alapján végzik. Az éves TAC-k (teljes kifogható mennyiségek) és kifogási kvóták összehasonlító tudományos jelentéseken alapulnak, és némely, megritkult halállomány esetében a közös halászati politikához tartozó helyreállítási terveket hajtják végre, hogy azok mennyiségét a fenntartható biológiai szintre állítsák vissza.

3.13 Az EGSZB úgy véli, hogy a gazdálkodási rendszer megváltoztatása fontos, mivel a jelenlegi gazdálkodási rendszerben érvényesülőnél ambiciózusabb biológiai jellegű célkitűzés elfogadását jelenti. Ez a változtatás viszont azt is jelenti, hogy a halpusztulás mértékét minden egyes éves kiigazítással jelentősen csökkenteni kell, ami kétségkívül a flotta és a halászati tevékenység csökkentését kívánja meg, így komoly áldozat a Közösség halászati vállalkozásai részéről. Az EGSZB aggodalmát szeretné kifejezni amiatt, hogy az Európai Halászati Alapnak nincsenek elegendő eszközei e jelentős áldozat kiegyenlítésére. Mindenesetre, ha a célokat elérik, a helyzet igen kedvező lehet azon halászati vállalkozások számára, amelyek folytatják működésüket.

3.14 E megközelítés alapján az EGSZB szeretné felhívni az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy nagyfokú bizonytalanság uralkodik a tekintetben, hogy a különböző halfajok állományainál mennyire becsülik a legnagyobb fenntartható hozamot. E bizonytalanság miatt az EGSZB azt ajánlja az Európai Bizottságnak, hogy hosszú távú terveiben törekedjen az éves kiigazítások ésszerű alakítására.

3.15 A feladat tehát az, hogy megtaláljuk, miként lehet segíteni a halászattal foglalkozó közösségeknek és vállalkozásoknak abban, hogy megfelelően átvészeljék ezt a korrekciós időszakot. Az EGSZB úgy véli, hogy ehhez az Európai Bizottság által előterjesztetteknel bőkezűbb és kreatívabb támogatási intézkedésekre van szükség. Az ilyen jellegű intézkedések teljes mértékben indokoltak, mint a jövőbeli fenntarthatóbb halászati tevékenységre történő átállás biztosításának eszközei

3.16 Az EGSZB mindenképpen úgy véli, hogy – miként az a közleményben is áll – minden érintettet be kell vonni a döntéshozatalba a hosszú távú terveket, végrehajtásuk ütemét és hatását illetően, így a regionális tanácsadó testületek véleményét is sűrűn ki kell kérni. Az EGSZB emellett úgy véli, hogy az EU halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságát (ACFA) és a tengeri halászat terén a szociális párbeszédért felelős bizottságot is be kell vonni e vitákba.

4. Részletes megjegyzések

4.1 Egy legnagyobb fenntartható hozamon alapuló halászati gazdálkodási rendszer bevezetése egy sor olyan, egyéb kérdés elemzését igényli (ez a közleményben szerepel is), amelynek közvetlen hatása van erre a fajta gazdálkodásra:

- környezeti hatások és kihatásuk a tengeri ökoszisztémák változásaira;
- a gazdálkodási rendszer alkalmazása vegyes halászatra;
- hosszú távú tervek kezelése.

4.2 Környezeti hatások és kihatásuk a tengeri ökoszisztémák változásaira

4.2.1 A közlemény elismeri, hogy igen bizonytalan, hogy a tengeri ökoszisztémák az éghajlat- és időjárás-változással összefüggésben miként alakulnak, valamint hogy ezek és más környezeti tényezők bizonyosan befolyásolhatják a halállományokat.

4.2.2 Az Európai Bizottság, bár valamennyi környezeti hatás eredményét nem tudja meghatározni, úgy véli, hogy gyakran maga a halászat a legjelentősebb befolyásoló tényező, és hogy a halállományok alacsonyabb fokú kiaknázása ellenállóbbá teszi majd az állományokat az ökológiai változásokkal szemben.

4.2.3 A közlemény ezért amellett száll síkra, hogy a halászatot stabil és fenntartható szintre kell csökkenteni, hogy amint csökken a halászattal előidézett halpusztulás mértéke, és amint az állományok újból pótlódnak, több ismeretre lehessen szert tenni az ökoszisztémákról és szaporodóképességükről, ami segít majd a hosszú távú gazdálkodási célok kiigazítási folyamatában.

4.2.4 Az EGSZB egyetért ezzel az elvvel, feltéve, hogy a halászzal előidézett halpusztulást valóban fokozatosan és fenntartható ütemben csökkentik azoknál a fajoknál, ahol erre szükség van. Az Európai Bizottság elismeri, hogy az, hogy a halbiomasszát megkísérik úgy kezelni, hogy fokozatosan elérjen egy megcélzott volumet, rövid távon elfogadhatatlan instabilitást okozhat az iparágban.

4.2.5 Az EGSZB mindemellett úgy gondolja, hogy azok a „más környezeti tényezők”, amelyeket a közlemény még csak nem is említ – például a ragadozók viselkedése, a szennyezés, az olaj- és gázlelőhelyek feltárása és kiaknázása, a part menti szél-

erőművek, a tengeri homok és aggregátumok kinyerése stb. –, szintén befolyásolják a tengeri ökoszisztémák változásait.

4.2.6 Az EGSZB arra buzdítja az Európai Bizottságot és az EU tagállamait, hogy szabjanak a halászati ágazatban bevezetni kívántnak megfelelő korlátozásokat azon gazdasági szereplők számára, akik tevékenysége szintén befolyásolja a halállományok méretét és a tengeri ökoszisztémák változásait.

4.3 A gazdálkodási rendszer alkalmazása vegyes halászatra

4.3.1 A legnagyobb fenntartható hozamon alapuló gazdálkodási rendszer a vegyes halászat esetén alkalmazható a legnehezebben.

4.3.2 A közlemény elismeri ennek nehézségét, és nem foglalkozik részletesen a vegyes halászatra alkalmazandó gazdálkodási rendszerrel. Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottság, illetve a regionális tanácsadó testületek és az ACFA közötti kapcsolatokat az ilyenfajta halászat kérdésében erősíteni kell.

4.3.3 A közlemény kijelenti, hogy fontos a tengeri ökoszisztémákat egyensúlyban tartani, és az EGSZB ezzel teljes mértékben egyetért. Valamely faj egyedszámának csökkentése egy másik faj hozamának növelése érdekében igen kockázatos megközelítés.

4.3.4 A rendszer összetettsége abból ered, hogy – ahogyan az a közleményben is szerepel – egy ökoszisztémában meglévő valamennyi faj halászatának úgy kell történnie, hogy a halászsákmányok mértéke (megcélzott arány) megfeleljen annak, ami a hosszú távon fenntartható legnagyobb hozam elérése tekintetében szükséges. Ez azt jelenti, hogy a vegyes halászzal érintett ökoszisztémát alkotó különböző állományokra vonatkozó, a legnagyobb fenntartható hozamnak megfelelő arányok tekintetében a hosszú távú tervekben a maximális halászsákmányt az a faj határozza meg, amelyre a legalacsonyabb hosszú távú értéket rögzítették.

4.3.5 A közleményben az is szerepel, hogy egyes fajok járólekos halfogásként történő, nem szándékos túlhalászásának elkerülése érdekében egyes hosszú távú tervek összetevőiként olyan további intézkedéseket kell hozni, mint például a halászeszközök módosítása vagy tiltott területek és idények kijelölése.

4.3.6 Az EGSZB úgy látja, hogy – bár ez a gazdálkodási rendszer egybevág a közös halászati politika szélesebb céljával – az Európai Bizottságnak igen részletes értékelést kell végeznie a legnagyobb fenntartható hozam eléréséhez szükséges különböző halászati mértékekről, és ki kell kérnie a vegyes halászatban érintett valamennyi fél véleményét a hosszú távú tervek gazdasági és szociális hátrányairól.

4.4 Hosszú távú tervek kezelése

4.4.1 Hosszú távú tervek

4.4.1.1 A közlemény kijelenti, hogy ezeket az Európai Bizottság az érintett szektorokkal egyeztetve fogja elkészíteni, pártatlan tudományos szakvélemények alapján, és teljes mértékben figyelembe véve a javasolt intézkedések gazdasági, szociális és környezetvédelmi jellegű, hátrányos hatásait.

4.4.1.2 Ezek a tervek meg fogják határozni egy halászati célszámot, és azokat az eszközöket, amelyek ennek a fokozatos, az ökoszisztémára minimálisan káros hatással járó halászattal való eléréséhez szükségesek. A egyes halászatra vonatkozó terveknek tartalmazniuk kell olyan műszaki intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy a különböző halállományokat a rájuk vonatkozó célszámokkal összhangban aknázzák ki, és azt a lehetőséget, hogy némely állományokat a legnagyobb fenntartható hozamnál kisebb mértékben aknázzanak ki annak érdekében, hogy más fajoknál a szaporodóképesség terén némi többletet lehessen elérni.

4.4.1.3 Ahol a tudományos szakvélemények nem segítenek a legnagyobb fenntartható hozam feltételeinek eléréséhez szükséges intézkedések számszerűsítésében, ott a hosszú távú tervekben óvatos megközelítést kell alkalmazni.

4.4.1.4 Végül pedig a terveket és célszámaikat rendszeresen felül kell vizsgálni.

4.4.1.5 Az EGSZB úgy véli, hogy a halászati gazdálkodásnak ez az új iránya, amelynek – ha már valamennyi halállománynál sikerült elérni a legnagyobb fenntartható hozamot – nyilvánvaló előnyei lehetnek, súlyos következményekkel járhat a halászati ágazatra nézve: a halásztsákmányok kisebbek lesznek, ami rövid távon a hajóflotta csökkentéséhez és munkahelyek megszűnéséhez vezet, gyengítve ezzel a halászattal foglalkozó közösségek gazdasági helyzetét.

4.4.1.6 Az EGSZB ezért arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a konzultációk, amelyeket a halászati ágazat képviselőivel tartani szándékozik, kellően rugalmasak legyenek a hosszú távú tervek végrehajtásának ütemét illetően, hogy a halászoknak lehetőségük legyen fokozatosan alkalmazkodni az új gazdálkodási rendszerhez.

4.4.1.7 A egyes halászatot illetően az EGSZB úgy véli, hogy a legnagyobb rugalmasságot ott kellene tanúsítani, ahol az állományokat teljesen ki lehet aknázni, mivel jó állapotban vannak.

4.4.2 A változások kezelése

4.4.2.1 Ha az állományok megfelelő célszámait kijelölő hosszú távú terveket már elkészítették és elfogadták, a tagállamoknak határozniuk kell arról, hogy e célok elérése érdekében milyen ütemben történjen a változtatás, és hogy miként kezeljék az átalakulást.

4.4.2.2 Az Európai Bizottság két szélesebb megközelítést terjeszt elő a változás kezelésére:

– A halászati kapacitás (halásztsákmányok) csökkentése a legnagyobb fenntartható hozam eléréséhez feltétlenül szükséges szintre. Nagy általánosságban ez a megközelítés nagyobb gazdasági hatékonyságot követel meg a továbbra

is aktív flottáktól, mivel csökkenteni kellene a halászhajók számát, és munkahelyek szűnnének meg.

– A flotta méretének fenntartása, de a hajók halászati lehetőségének korlátozása (pl. méretük, teljesítményük vagy halászfelszerelésük korlátozásával), és esetleg korlátozások bevezetése a tengeren tölthető napokra nézve. Ez a megközelítés fenntartaná a jelenlegi foglalkoztatási szintet, de csökkentené a gazdasági hatékonyságot.

4.4.2.3 Minden tagállam szabadon választhatja meg gazdasági megközelítését vagy stratégiáját, miközben a Közösség a túlhalászás fokozatos felszámolásának irányítási keretét nyújtja majd az Európai Halászati Alap által kínált pénzügyi eszköz révén.

4.4.2.4 A közleményből kiderül, hogy az Európai Bizottság egyértelműen a nemzeti hajófloták kapacitásának csökkentésével járó első megközelítést részesíti előnyben, mivel azt könnyebb volna nyomon követni, és mert a tapasztalat azt mutatja, hogy a hajókapacitás csökkentését a közvélemény könnyebben elfogadja, és azt kevésbé nehéz bevezetni, mint más megoldásokat.

4.4.2.5 Az EGSZB elismeri, hogy a hajókapacitás csökkentése a leghatékonyabb módja a túlhalászás fokozatos megszüntetésének. Az EGSZB mégis úgy gondolja, hogy a gazdasági és szociális hatások elemzése után minden tagállamnak magának kell kiválasztania azt a megközelítést, amely legjobban megfelel számára. Ne feledjük, hogy a két lehetőség párhuzamosan is alkalmazható, amíg a halállományok legnagyobb fenntartható hozamának célszámait el nem érjük.

4.4.2.6 Az EGSZB egyetért azzal a javaslattal, hogy a változások gazdasági és szociális hatásait inkább regionális, és ne európai szinten vizsgálják, mivel az egyes flották sajátosságai igen eltérőek lehetnek az egyes tagállamokban.

4.4.2.7 A hosszú távú terveket halászterületek szerint kell kialakítani, együtt kezelve az együtt fogott halállományokat, és a stabil és zökkenőmentes átmenet érdekében olyan elemeket is be kell építeni, mint például a halászati lehetőségek éves változtatásának felső határa.

4.4.2.8 Végül pedig: a közlemény tekintetbe veszi, hogy időbe telik, amíg a legnagyobb fenntartható hozam elérését célzó hosszú távú tervek teljes sorát beindítják. A Közösségnek ezért 2007-es hatállyal olyan irányítási döntéseket kell elfogadnia, amelyek biztosítják, hogy egyetlen, már most túlhalászott állománynál se növekedjék a halászati arány. Az EGSZB úgy véli, hogy az Európai Bizottságnak, mielőtt 2007-re nézve bármilyen döntést hozna, ki kellene kérnie a regionális tanácsadó testületeknek, az EU halászati és akvakultúra-ágazati tanácsadó bizottságának (ACFA), valamint a tengeri halászat szociális párbeszédrel foglalkozó bizottságának véleményét.

Kelt Brüsszelben, 2007. április 25-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke

Dimitris DIMITRIADIS